

Ситуативна варіативність мови – це специфічна обумовленість використання окремих мовних засобів соціальними характеристиками носіїв мови, зокрема, спираючись на вік, рівень освіти, професійну спрямованість, релігійні та політичні погляди. З точки зору сучасної соціолінгвістики, ситуативна варіативність мови розглядається з точки зору залежності соціальних ролей та інституційних вимог [5].

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що як окреме соціальне явище та певна історична необхідність мова функціонує та розвивається в тісному взаємозв'язку із суспільством, відображає його стан, сприяє його прогресу. Завдяки головній комунікативній функції мова значно впливає на розвиток інтеграційних процесів. Мова як фундаментальний компонент сучасної культури відіграє важливу роль у науковій дискусії.

Мовні процеси у суспільстві пов'язані із домінуючою кількістю внутрішніх та зовнішніх факторів, тому здатність мови розвиватися є природним способом її соціального існування, бо мова змінюється, реагуючи на всі зрушення відповідної спільноти, тоді як дослідження соціальної репрезентації тієї чи іншої мови на різних щаблях її часового розвитку становить один із принципових аспектів історії соціолінгвістики.

Література

1. Никольский Л. Б. Языковая политика как форма сознательного воздействия общества на языковое развитие / Л.Б. Никольский // Язык и общество. М., 1968. С. 83-110.
2. Дешериев Ю. Д. Социальная лингвистика. К вопросам общей теории / Дешериев Ю. Д. М. Наука, 1977. 382 С. 6.
3. Швейцер Ф.Д. Введение в социолингвистику / Ф. Д. Швейцер, Л.Б. Никольский. М. Высш. шк., 1978. 216 С.
4. Русанівський В. М. Мова і процеси суспільного розвитку. К., 1980. 210 с. 9.
5. Соссюр Ф. де. Курс общей лингвистики /Под общ. ред. М.Е. Рут. Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 1999. 432 с.

Гринберг О. С., Шевченко Т. В.
здобувачі вищої освіти IV курсу
Науковий керівник – Стрюк Є. В.
старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

НЕОБХІДНІСТЬ МЕДІАОСВІТИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

На даному етапі розвитку, медіапростір став феноменом, без якого сучасні люди не уявляють свого життя. Телевізор, радіо, газети, смартфони та інші гаджети, що мають доступ до всесвітньої мережі інтернет – це

невід'ємна частина існування кожного українця. В певній мірі медіа-простір здійснює вплив на кожну особу, тим самим формуючи її соціалізацію.

Недаремно сучасну добу називають інформаційною. На сьогодні неможливо стояти осторонь інформаційних потоків. Проте, нині, головна складність не в отриманні інформації, а в тому, щоб вміти її фільтрувати, тобто визначати, яка інформація потрібна, а яка ні. Великий інформаційний потік призводить до того, що люди можуть «потонути» в інформаційному просторі. Адже, величезна кількість сучасних мас-медіа зовсім не перевіряють достовірність інформації, яку вони оприлюднюють. На сьогодні є нормою маніпулювати населенням задля досягнення певних цілей.

Маніпулювання зазвичай здійснюється засобами масової інформації (Далі ЗМІ). ЗМІ – це соціальний інститут, який певною мірою служить для того, щоб виконувати замовлення щодо необхідного впливу на населення, в тому числі на певні вікові категорії та соціальні. Тобто, ЗМІ створено саме для нав'язування людям певних думок, настрою і навіть соціального формування особистості. ЗМІ сприяють засвоєнню населенням соціальних норм та формуванню думок у сфері права, політики, здоров'я, економіки тощо. Тому, користувачі засобів масової інформації зазвичай здобувають різні несистематизовані та суперечливі знання, факти з певних питань політичного та суспільного життя. Уряд країни безперечно користується таким видом маніпуляції, задля досягнення своїх цілей.

Тому, на нашу думку є дуже актуальним питання про медіаосвіту. В сучасних умовах, медіаосвіта є шляхом до того, щоб народ зміг самозахиститися від недобросовісної та неправдивої інформації, що оприлюднюється засобами мас-медіа.

Звичайно, людина не в змозі самостійно справитись та розібратись в величезному потоці медіаінформації, навчитися мислити критично щодо медіатекстів. Щоб зуміти протистояти усім негативним та маніпулюючим впливам, необхідно вміти застосовувати певні спеціальні підходи та знання, що і є частиною медіаосвіти. Така освіта є важливою частиною прав кожного громадянина. Завдяки їй люди зможуть мати свою точку зору, впевнено відстоювати свої інтереси та погляди. Також, якщо люди будуть медіа грамотні це дасть можливість пом'якшити негативний вплив надмірного надлишку медіа, допоможе зрозуміти різницю між медіатекстом та реальністю через викриття впливу інформації.

Слід звернути увагу, що вагоме значення грамотна робота з потоками інформації має тоді, коли йдеться про дітей та підлітків. Вони не маючи досвіду життя дуже схильні до наслідування улюблених образів. Йдеться про віртуальні ігри. Діти та підлітки втілюють в життя поведінку персонажів з ігор. Як відомо, серед сучасних персонажів, найбільш відомі це агресивні та егоїстичні моделі поведінки. Від повчальних та добрих персонажів з мультфільмів наших батьків майже нічого не залишилось. Тому, на нашу думку, дорослим слід більш уважніше відноситись до розвитку своїх дітей, та виховання за допомогою сучасних інтерактивних ігор.

До цього всього також додається поганий захист дитини та підлітка від медіаконтенту. Це може нашкодити розвитку а також здоров'ю. Загалом, в нашій країні відсутній механізм ефективної саморегуляції простору інформації, який не допустив би шкідливих впливів, недоброякісної та низькоморальної медіапродукції. Для вирішення цієї проблеми, на нашу думку, є впровадження у всі заклади навчання медіаосвіти. Тому що вона, є основоположною складовою частиною безпеки країни та її населення, що відіграє основну роль у вихованні соціалізації суспільства.

Грищук Н. Ю.,
здобувач вищої освіти VI курсу
Науковий керівник – Іващенко О. А.,
кандидат педагогічних наук, доцент
*Черкаський інститут пожежної безпеки
імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України*

ОСОБЛИВОСТІ СЛУЖБОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ РЯТУВАЛЬНИКІВ ПІД ЧАС НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ

Упродовж свого життя кожна людина потрапляє у незначні ситуації, як-то автомобільна аварія чи травма, або масштабні ситуації, такі як стихійні лиха чи теракти, які вимагають оперативних дій особового складу органів та підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій, які називаються рятувальними. Метою рятувальних операцій є збереження майна та життя постраждалих, забезпечення їхньої безпеки та безпеки місця їхнього розташування, надання першої медичної допомоги та організація транспортування та евакуації до відповідного місця прийому [1].

Рятувальники різних підрозділів повинні співпрацювати між собою для проведення успішних рятувальних операцій. У цьому контексті їм потрібно співпрацювати, охоплювати та розуміти ситуації належним чином. Більше того, кожен учасник повинен знати про перебіг події та діяльність інших, незважаючи на місцезнаходження кожного з них. Отже, необхідно ефективно обмінюватися інформацією, щоб мати оперативну картину в реальному часі.

Однак можливість швидкого збору, обробки та обміну відповідною інформацією все ще залишається проблемою. Необхідно керувати величезним потоком інформації, і більшість рішень приймаються на основі цієї інформації. Складність та значний потік інформації можуть призвести до неефективних взаємодій між різними суб'єктами, що може вплинути на узгодженість їхніх дій, нерозуміння та неправильне тлумачення ситуації, що може вплинути на безпеку цивільного населення. Наслідки проблем комунікації не обмежуються загрозою для життя населення, в деяких випадках це може загрожувати самим рятувальникам.